INTERPRETOWANIE PISM PROROCKICH

Lekcja 8 na 21. listopada 2026

„I zaczynając od Mojżesza i wszystkich proroków, wykładał im, co we wszystkich Pismach odnosiło się do Niego”

(Łukasza 24,27, NASB)

W drodze do Emaus Jezus przeprowadził studium biblijne z dwoma swoimi uczniami. Nie znamy całej jego treści, ale znamy metodę, którą zastosował, prowadząc to pełne mocy studium, które rozpaliło serca uczniów.

Jaka jest najlepsza metoda studiowania Pisma Świętego i dzielenia się jego przesłaniem?

W tej lekcji omówimy kilka użytecznych metod studiowania Biblii, które pomogą nam przekazywać jej przesłanie wiernie i skutecznie.

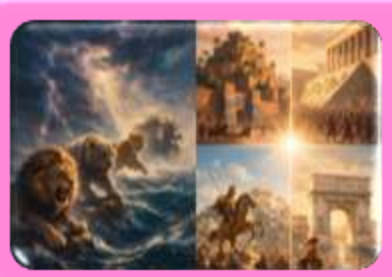

- Interpretowanie Biblii Biblią
- Kontekst historyczny
- Kontekst kulturowy
- Kontekst literacki
- Odkrywanie znaczenia tekstu
- Tematyczne studium Biblii

INTERPRETOWANIE BIBLII BIBLIĄ

„Nakaz za nakazem, nakaz za nakazem; przepis za przepisem, przepis za przepisem; trochę tu, trochę tam” (Izajasza 28,10)

Biblia jest swoim najlepszym interpretatorem.

Wyjaśnione w tym samym tekście

- Na przykład Daniel wyjaśnia znaczenie swojej wizji, mówiąc, że bestie, które widział, oznaczają królestwa (Dn 7,3.17)

Wyjaśnione przez innego proroka

- Ezdrasz wyjaśnił znaczenie 70 lat z proroctwa Jeremiasza (Jr 25,11-12; 2 Krn 36,22-23)

Nowy Testament interpretuje Stary Testament

- Mateusz ukazał narodziny Jezusa jako wypełnienie proroctwa Izajasza (Iz 7,14; Mt 1,22-23)

INTERPRETOWANIE BIBLII BIBLIĄ

Jezus nie tylko interpretował Stary Testament, lecz także ukazywał jego prawdziwe znaczenie, wychodząc poza sens dosłowny.

STARY TESTAMENT	SŁYSZELIŚCIE…	NOWY TESTAMENT	A JA WAM POWIADAM…
Wyjścia 20,13	Nie zabijaj	Mateusza 5,21-22	Nie gniewaj się ani nikogo nie obrażaj
Wyjścia 20,14	Nie cudzołóż	Mateusza 5,27-28	Nie patrz na kobietę z pożądaniem
Powtórzonego Prawa 24,1	Daj kobiecie list rozwodowy	Mateusza 5,31-32	Rozwód jest możliwy tylko z powodu cudzołóstwa
Kapłańska 19,12	Nie przysięgaj fałszywie	Mateusza 5,33-34	Nie przysięgaj w żadnych okolicznościach
Kapłańska 24,20	Oko za oko	Mateusza 5,38-39	Nie przeciwstawiaj się złemu
Kapłańska 19,18	Miłuj bliźniego	Mateusza 5,43-44	Miłuj swoich nieprzyjaciół

KONTEKST HISTORYCZNY

„Nie będzie już tam niemowlęcia żyjącego tylko kilka dni ani starca, który nie dopełni swoich dni; bo młodzieniec umrze jako stuletni, a grzesznik, choćby miał sto lat, będzie przeklęty” (Izajasza 65,20)

Czy na nowej ziemi będą umierać dzieci i czy będą tam grzesznicy? (Izajasza 65,17-20)

Interpretowane w świetle apokaliptycznych proroctw Nowego Testamentu proroctwo Izajasza wydaje się nie tylko zaskakujące, ale i sprzeczne (Ap 21,1-4).

Musimy zrozumieć, że kontekst historyczny Izajasza był inny niż kontekst Apokalipsy. Izajasz mówił o przyszłości Izraela w przypadku przyjęcia Mesjasza. Jednak w czasach Jana Izrael odrzucił Mesjasza. Kontekst się zmienił.

Gdyby Izrael przyjął Mesjasza, nastąpiłaby znacząca zmiana: odkupienie i przemiana ziemi oraz ludzkości rozpoczęłyby się stopniowo. Święci ludzie żyliby tak długo jak drzewa (Izajasza 65,22), a zwierzęta w Ziemi Świętej byłyby mniej agresywne (Izajasza 65,25).

Na końcu umarli mieli zmartwychwstać, a śmierć miała przestać istnieć (Iz 26,19; 25,8). Tylko ta ostatnia część proroctw Izajasza wypełni się dosłownie, ponieważ nie zależy od decyzji Izraela.

KONTEKST KULTUROWY

„Pozdrawiają was wszyscy bracia i siostry. Pozdrówcie się nawzajem świętym pocałunkiem”
(1 Koryntian 16,20 NIV)

W Imperium Rzymskim, podobnie jak dziś w wielu miejscach, powitanie pocałunkiem w policzek było czymś powszechnym. W tamtym kontekście kulturowym rada Pawła była właściwa (1 Kor 16,20).

Jednak na przykład w kulturze japońskiej zazwyczaj unika się publicznego kontaktu fizycznego, dlatego u większości osób może on wywołać zaskoczenie, skrępowanie lub dyskomfort.

Powitanie anglosaskie

Powitanie tajskie

Powitanie tybetańskie

Powitanie nowozelandzkie

Skoro w danym kontekście kulturowym dosłowne zastosowanie rady Pawła wywołałoby odrzucenie, należy zastosować jej zasadę, dostosowując sposób powitania do miejscowej kultury.

Czy jesteśmy w Japonii, czy gdziekolwiek indziej na świecie, pozdrawiajmy się w sposób właściwy dla danej kultury, okazując w ten sposób braterską serdeczność.

KONTEKST LITERACKI

„I powiedział do Niego: »Jeśli jesteś Synem Bożym, rzuć się w dół. Jest bowiem napisane: Aniołom swoim wyda rozkaz o Tobie«, oraz: »Na rękach będą Cię nosili, abyś nie uraził swojej nogi o kamień«” (Mt 4,6)

Popularne powiedzenie mówi, że „tekst bez kontekstu staje się pretekstem”. Innymi słowy, używanie tekstu w oderwaniu od kontekstu może prowadzić do własnej interpretacji, dopasowanej do naszych upodobań i często dalekiej od właściwego nauczania biblijnego.

Czym jest kontekst tekstu biblijnego?

Najbliższy kontekst tworzą wersety przed i po danym tekście. Szerszym kontekstem jest rozdział, w którym tekst się znajduje. Możemy go jeszcze poszerzyć, uwzględniając całą księgę.

Psalm 91,11-12 mówi o Bożej ochronie przed zewnętrznymi niebezpieczeństwami. Wyrywając go z kontekstu i cytując niepełnie, Szatan próbował skłonić Jezusa do świadomego narażenia się na niebezpieczeństwo, używając tego tekstu jako pretekstu (Mateusza 4,6).

„Aby podtrzymać błędne nauki lub niechrześcijańskie praktyki, niektórzy chwytają się fragmentów Pisma wyrwanych z kontekstu, czasem cytując połowę jednego wersetu jako dowód swojej tezy, podczas gdy pozostała część ukazałaby znaczenie zupełnie przeciwne. Z przebiegłością węża ukrywają się za oderwanymi wypowiedziami, tłumaczonymi zgodnie z cielesnymi pragnieniami. W ten sposób wielu świadomie wypacza Słowo Boże. Inni, obdarzeni żywą wyobraźnią, chwytają się obrazów i symboli Pisma Świętego, interpretują je według własnych upodobań, niewiele zważając na świadectwo Pisma jako jego własnego interpretatora, a następnie przedstawiają swoje fantazje jako naukę Biblii."

E.G. White (*Wielki bój*, s. 521)

ODKRYWANIE ZNACZENIA TEKSTU

„»Co jest napisane w Prawie?« — odpowiedział. — »Jak czytasz? «" (Łukasz 10,26 NIV)

Każdy chrześcijanin powinien sam rozumieć Biblię. Jest ona na tyle jasna, aby każdy mógł poznać drogę zbawienia, a zarazem na tyle głęboka, by wciąż stanowić wyzwanie nawet dla najbystrzejszych umysłów. Pismo jest niewyczerpanym skarbem wiedzy prowadzącej do zbawienia.

Jednak każda poprawna interpretacja tekstu biblijnego powinna przestrzegać pewnych zasad:

- **Musimy rozumieć słowa tekstu (jeśli to możliwe, korzystając z języków oryginalnych lub różnych przekładów)**
- **Uwzględniać wszystkie konteksty tekstu (historyczny, kulturowy i literacki)**
- **Porównywać z fragmentami paralelnymi (np. w Ewangeliach) lub tekstami dotyczącymi tego samego tematu**
- **Ostateczna interpretacja musi być zgodna z nauczaniem całej Biblii.**

TEMATYCZNE STUDIUM BIBLII

„I zaczynając od Mojżesza i wszystkich proroków, wyjaśniał im, co we wszystkich Pismach odnosiło się do Niego” (Łukasz 24,27 NIV)

Dla chrześcijanina studiowanie Biblii nie jest czymś opcjonalnym. Powinniśmy stale wzrastać w poznaniu woli Bożej, pozwalając Duchowi Świętemu prowadzić nas w studiowaniu Jego Słowa (Jan 16,13).

Ponadto powinniśmy „być zawsze gotowi do obrony wobec każdego, kto domaga się od nas uzasadnienia tej nadziei, która w nas jest” (1 P 3,15).

Tematyczne studiowanie Biblii przygotuje nas do przekazywania jej przesłania innym — zarówno podczas studiów biblijnych, jak i głoszenia Słowa.

Ważne jest także zachowanie pokornej postawy, aby korzystać z biblijnej wiedzy innych ludzi, od których możemy się uczyć.

Choć nie znamy pełnej treści tego studium, wiemy, że Jezus przeprowadził z dwiema osobami studium biblijne o swoim mesjańskim dziele, opierając się na różnych fragmentach Pisma (Łk 24,25-27).

„Niektóre fragmenty Pisma są rzeczywiście zbyt jasne, by można je było źle zrozumieć; są jednak i takie, których znaczenie nie leży na powierzchni i nie daje się dostrzec od razu. Pismo należy porównywać z Pismem; potrzebne są staranne badania i cierpliwa refleksja. Takie studium zostanie obficie wynagrodzone. Jak górnik odkrywa żyły cennego kruszcu ukryte pod powierzchnią ziemi, tak ten, kto wytrwale bada Słowo Boże jak ukryty skarb, odnajdzie prawdy o największej wartości, niewidoczne dla niedbałego poszukiwacza.”

E.G. White (*Our High Calling*, 18 lipca)

DODATEK: INTERPRETACJA TEKSTÓW ELLEN G. WHITE

Studiując pisma Ellen G. White, powinniśmy stosować te same zasady, co przy studiowaniu tekstów biblijnych.

Wypowiedzi takie jak: „Pieniądze wydawane na rowery, stroje i inne niepotrzebne rzeczy będą musiały zostać rozliczone” (TM 398) należy rozumieć w kontekście historycznym (cena roweru w 1890 roku odpowiadała kilku miesięcznym pensjom).

Używanie pojedynczych akapitów wyrwanych z kontekstu literackiego może sprawić, że przypiszemy Ellen wypowiedzi, których nie miała na myśli, albo będziemy bronić poglądu sprzecznego z tym, w co wierzyła i czego nauczała.

Zanim wyciągniemy wniosek, powinniśmy przeanalizować wszystko, czego nauczała na dany temat, a nie opierać się jedynie na kilku cytatach.

Z drugiej strony powinniśmy zadać sobie pytanie: czy naprawdę napisała to, co mi się przypisuje? Zawsze sprawdzajmy, czy cytat jest autentyczny i dokładny (korzystając z oficjalnej strony https://egwwritings.org/).

